

28 Σεπτεμβρίου, 1994

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΤΙΚΚΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 730/93)

-
- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί / Προαγωγές — Σύσταση του Προϊσταμένου του Τμήματος — Αιτιολογία — Διαφοροποίηση της αιτίτησης αιτιολογίας επί θέσεων προαγωγής σε αντιδιαστολή προς τις θέσεις πρώτου διορισμού και πρώτου διορισμού και προαγωγής — Οι διατάξεις των Άρθρων 34 και 35(4) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Ν.1/90) — Η θέση της νομολογίας.
- 10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί / Προαγωγές — Συνεντεύξεις — Σημασία των αποτελεσμάτων τους σε θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής — Ίση βαρύτητα με τα υπόλοιπα κριτήρια του Άρθρου 34(9) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90).
- 15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί / Προαγωγές — Προσόντα — Πλεονέκτημα — Ανάγκη ειδικής αιτιολογίας για να παραγνωρισθεί — Το ότι υποψήφιος δεν απέδωσε εξίσου καλά με άλλους κατά τη συνέντευξη παρόλο που εκείνοι δεν διέθεταν την πείρα του κριτήριε ως ειδική αιτιολόγηση προς παραγνώριση του πλεονεκτημάτος του υποψηφίου.
- 20 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί / Προαγωγές — Προσόντα — Η αξιολόγηση και εκτίμησή τους εμπύπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του διοικητικού οργάνου — Μόνον αν η διοίκηση υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής της ευχέρειας επεμβαίνει το Δικαστήριο.

Ο αιτητής προσέβαλε το διορισμό των ενδιαφερομένων μερών στη

θέση Αρχιπροσώθητης 1ης τάξης (θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής).

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι

5

1. Η πλήρωση της θέσης διέπεται από τις πρόνοιες του Άρθρου 34 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990, (Ν.1/90) όπως τροποποιήθηκε. Σύμφωνα με τη θέση που υιοθέτησε πρόσφατα η νομολογία, όπου ο Νόμος δεν αναφέρεται σε αιτιολογημένες συστάσεις, (όπως γίνεται στο Άρθρο 35(4)), ο προϊστάμενος του τμήματος δεν χρειάζεται να δικαιολογήσει τη σύστασή του.

10

Η κατάληξη του σχετικού αποσπάσματος από την απόφαση του Αρτεμίδη, Δ. στην υπόθεση *Μενελάου ν. Ε.Δ.Υ.* απαντά τον ισχυρισμό ότι ο Διευθυντής δεν μπορούσε να λάβει υπόψη την επίδοση των υποψηφίων κατά τις προφορικές εξετάσεις. Εν πάση όμως περίπτωση το Δικαστήριο βρίσκει αβάσιμο τον ισχυρισμό αυτό και για το λόγο ότι ο Διευθυντής αναφέρει στη σύστασή του ότι εκτός από την απόδοση των υποψηφίων κατά την ενώπιον της ΕΔΥ προφορική εξέταση, έλαβε υπόψη τα προσόντα και την αξιολόγηση της Συμβουλευτικής Επιτροπής.

15

20

2. Το Δικαστήριο διαφωνεί με τον ισχυρισμό ότι τα αποτελέσματα των συνεντεύξεων σε θέσεις όπως η παρούσα είναι δευτερεύουσας σημασίας. Μπορεί η διεξαγωγή των συνεντεύξεων να μην είναι επιτακτική αλλά από τη στιγμή που αυτές διεξάγονται πρέπει να δίνεται στα αποτελέσματά τους το ίδιο βάρος όπως τα υπόλοιπα κριτήρια που απαριθμούνται στο Άρθρο 34(9). Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι η ΕΔΥ ουσιαστικά στήριξε την απόφασή της τα αποτελέσματα των προφορικών εξετάσεων αυτός δεν ευσταθεί γιατί από τα πρακτικά της επίδικης συνεδρίας προκύπτει ότι η ΕΔΥ δεν βασίστηκε μόνο πάνω στο αποτέλεσμα των συνεντεύξεων, αλλά έλαβε υπόψη και συνεκτίμησε τα κριτήρια που απαριθμούνται στο Άρθρο 34(9). Όσον αφορά τη σημασία των συνεντεύξεων σε θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής γίνεται παραπομπή στην απόφαση του Δικαστή Κούρρη στην υπόθεση *Σάββας Χριστοφίδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. στη σελίδα 312.

25

30

35

3. Η ΕΔΥ δεν έκανε τον αιτητή πιο αυστηρά από τα ενδιαφερόμενα μέρη και ούτε ανέμενε περισσότερα απ' αυτόν. Εκείνο που εξάγεται από το σχετικό πρακτικό είναι ότι ο αιτητής παρόλη την πείρα που απόκτησε από την υπηρεσία του στο Τμήμα δεν κατάφερε να αποδώσει στο ίδιο επίπεδο με τα ενδιαφερόμενα μέρη και το γεγο-

40

νός αυτό μπορεί να θεωρηθεί ως ειδική αιτιολογία για την παραγωγή του πλεονεκτήματος που κατέχει ο αιτητής.

- 5 4. Η αξιολόγηση και εκτίμηση των προσόντων των υποψηφίων εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του διοικητικού οργάνου και το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει εκτός αν η διοίκηση έχει υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής της ευχέρειας γεγονός που δεν έχει διαπιστωθεί στην προκειμένη περίπτωση.

10 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

15 *Αριστοτέλους ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1957,*

Λοΐζου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1395,

Μενελαίου ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 256,

20 *Χριστοφίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 307.*

Προσφυγή.

25 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία διορίστηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Αρχιφοροθέτη Ιης τάξης (Φόρου Εισοδήματος) Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων, αντί του αιτητή.

Α.Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

30 *Α. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

35 **ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.:** Ο αιτητής με την προσφυγή του αυτή επιδιώκει την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ) με την οποία διόρισε τους Κωνσταντίνο Καψάλη, Αμίλιο Σαββίδη και Αντώνη Ταλιώτη στη θέση Αρχιφοροθέτη Ιης Τάξης.

40 Τα κύρια γεγονότα που σχετίζονται με την υπόθεση είναι τα ακόλουθα:

Ο Γενικός Διευθυντής, Υπουργείο Οικονομικών, με επιστολή του

ημερομηνίας 15.9.92, ζήτησε την πλήρωση μιας θέσης Αρχιφοροθέτη, 1ης και 2ης Τάξης (Φόρου Εισοδήματος), Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων.

Επειδή σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας η θέση είναι θέση 5
Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής αυτή δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 16.10.92 και σ' ανταπόκριση της σχετικής γνωστοποίησης υποβλήθηκαν 38 αιτήσεις. Εν τω μεταξύ είχαν κενωθεί ακόμα δύο θέσεις κι' έτσι οι θέσεις που τελικά πληρώθηκαν ήταν τρεις. 10

Η αρμόδια Συμβουλευτική Επιτροπή κάλεσε τους υποψηφίους σε προσωπική συνέντευξη και επέλεξε 12 τους οποίους σύστησε για επιλογή. Στους υποψηφίους που συστήθηκαν περιλαμβάνονταν τόσο τα ενδιαφερόμενα μέρη όσο και ο αιτητής. Οι Σαββίδης και Ταλιώτης είχαν αξιολογηθεί από τη Συμβουλευτική Επιτροπή κατά την ενώπιον της συνέντευξη ως "εξαιρετοι" και οι Καψάλης και Πατίκκης ως "πολύ καλοί". 15

Όσον αφορά το πλεονέκτημα (πείρα σχετική με τα καθήκοντα της θέσης που αποκτήθηκε είτε σε υπηρεσία σε δημόσια θέση είτε σε έκτακτη απασχόληση στη Δημόσια Υπηρεσία), η Συμβουλευτική Επιτροπή έκρινε ότι το διαθέτει μόνο ο αιτητής ο οποίος κατέχει τη θέση Βοηθού Φοροθέτη 1ης Τάξης. Η απόφαση αυτή υιοθετήθηκε στη συνέχεια από την ΕΔΥ. 20 25

Η ΕΔΥ στις συνεδριάσεις της με ημερομηνίες 23.6.93 και 24.6.93 δέχτηκε χωριστά σε προφορική εξέταση τους υποψηφίους που συστήθηκαν από τη Συμβουλευτική Επιτροπή. Σ' αυτήν παρίστατο και ο Διευθυντής. 30

Στους υποψηφίους σύμφωνα με το σχετικό πρακτικό "υποβλήθηκαν ερωτήσεις πάνω σε θέματα που άπτονται των καθηκόντων της υπό πλήρωση θέσης και των απαιτήσεων του Σχεδίου Υπηρεσίας με σκοπό τη διαπίστωση των γνώσεων, της κρίσης, της προσωπικότητας των υποψηφίων και γενικά της ικανότητάς τους να ανταποκριθούν στα καθήκοντα και τις απαιτήσεις της θέσης". 35

Μετά το πέρας της προφορικής εξέτασης ο Διευθυντής αξιολόγησε την απόδοση όλων των υποψηφίων που προσήλθαν ενώπιον της ΕΔΥ. Η κρίση του για τον αιτητή και τα ενδιαφερόμενα μέρη ήταν η εξής: 40

1. Καψάλης Κωνσταντίνος:	Πάρα πολύ καλός.
2. Πατίκκης Γεώργιος:	Καλός.
3. Σαββίδης Αιμίλιος:	Πολύ καλός.
4. Ταλιώτης Αντώνης:	Εξαιρετος.

5

Ο Διευθυντής αξιολόγησε επίσης ως “Εξάιρετο” τον υποψήφιο Σοφοκλέους Ανδρέα. Ακολούθως ο Διευθυντής, προβαίνοντας στη σύστασή του, ανέφερε τα εξής:

10

“Με βάση τα προσόντα και την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας και έχοντας επίσης υπόψη την αξιολόγηση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, συστήνω για διορισμό στη θέση Αρχιφοροβέτη, 1ης Τάξης (Φόρου Εισοδήματος), τους Σοφοκλέους Ανδρέα, Ταλιώτη Αντώνη και Καψάλη Κωνσταντίνο, οι οποίοι κατά τη γνώμη μου υπερτερούν έναντι όλων των άλλων υποψηφίων που δε συστήνονται. Συστήνοντας τους πιο πάνω δεν παρέλειψα να λάβω υπόψη το γεγονός ότι ο υποψήφιος Πατίκκης Γεώργιος υπηρετεί στο Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων και έχει το πλεονέκτημα της πείρας που προβλέπεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης. Εντούτοις, συνεκτιμώντας όλα τα κριτήρια, κρίνω ότι ο Πατίκκης υστερεί έναντι των υποψηφίων που συστήνονται. Επιπρόσθετα, θέλω να αναφέρω ότι, παρ’ όλο ότι έχω αξιολογήσει ως πάρα πολύ καλούς τους Καψάλη Κωνσταντίνο, Σωτηρίου Πανίκο και Χριστοδούλου Μυρτώ, οι οποίοι αξιολογήθηκαν από τη Συμβουλευτική Επιτροπή, ο μεν Καψάλης ως πολύ καλός, οι δε άλλοι δύο ως εξαιρετοι, εντούτοις πιστεύω ότι σε μια γενική θεώρηση όλων των κριτηρίων ο Καψάλης υπερέχει ελαφρά έναντι των άλλων δύο”.

15

20

25

30

Στη συνέχεια η ΕΔΥ, μετά την αποχώρηση του Διευθυντή από τη συνεδρία υπό το φως και των σχετικών κρίσεων του Διευθυντή, αξιολόγησε και η ίδια την απόδοση των υποψηφίων.

35

Η κρίση της ΕΔΥ, όσον αφορά την απόδοση του κάθε υποψηφίου στην προφορική εξέταση, έχει ως εξής:

40

1. Καψάλης Κωνσταντίνος:	Πάρα πολύ καλός.
2. Πατίκκης Γεώργιος:	Σχεδόν πολύ καλός.
3. Σαββίδης Αιμίλιος:	Πάρα πολύ καλός.
4. Ταλιώτης Αντώνης:	Εξαιρετος.

Η ΕΔΥ, με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία, επαναβεβαίωσε την απόφασή της ότι το πλεονέκτημα που προβλέπεται στο Σχέδιο Υπη-

ρεσίας διέθετε μόνο ο αιτητής και στη συνέχεια η ΕΔΥ ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. Παραθέτω πιο κάτω το σχετικό απόσπασμα από τα πρακτικά της επίδικης συνεδρίας.

5
 “Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας έλαβε δεόντως υπόψη τα αποτελέσματα της προφορικής εξέτασης των υποψηφίων που διεξάχθηκε από τη Συμβουλευτική Επιτροπή, τα προσόντα των υποψηφίων σε σχέση με τα καθήκοντα της θέσης, την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, το περιεχόμενο των αιτήσεων των υποψηφίων, το περιεχόμενο του Προσωπικού Φακέλου και του Φακέλου των Ετήσιων Υπηρεσιακών Εκθέσεων του υποψηφίου που είναι δημόσιος υπάλληλος, καθώς και την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας και τις συστάσεις του Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων. 10 15

Η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε ότι οι παρακάτω υπερέχουν γενικά των άλλων υποψηφίων και τους επέλεξε ως τους πιο κατάλληλους για διορισμό στη μόνιμη (Τακτ. Προύπ.) θέση Αρχιφοροθέτη, 1ης Τάξης (Φόρου Εισοδήματος), Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων: 20

1. ΚΑΨΑΛΗΣ Κωνσταντίνος.
2. ΣΑΒΒΙΔΗΣ Αιμίλιος. 25
3. ΤΑΛΙΩΤΗΣ Αντώνης.

Η Επιτροπή, επιλέγοντας τους πιο πάνω, έλαβε υπόψη ότι ο Ταλιώτης χαρακτηρίστηκε ως εξαιρετος από τη Συμβουλευτική Επιτροπή, καθώς επίσης και από το Διευθυντή και την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στην ενώπιόν της προφορική εξέταση και επιπλέον έχει τη σύσταση του Διευθυντή. 30

Όσον αφορά τον Καψάλη, ο οποίος επίσης συστήθηκε από το Διευθυντή, η Επιτροπή έλαβε υπόψη ότι αυτός χαρακτηρίστηκε ως πάρα πολύ καλός τόσο από το Διευθυντή όσο και από την Επιτροπή στην ενώπιόν της προφορική εξέταση. Όσον αφορά την απόδοσή του στην προφορική εξέταση ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής, η Επιτροπή σημείωσε ότι αυτός χαρακτηρίστηκε ως πολύ καλός ενώ άλλοι υποψήφιοι που δεν επιλέγησαν χαρακτηρίστηκαν ως εξαιρετοι. Περαιτέρω, η Επιτροπή έλαβε υπόψη ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή χρησιμοποίησε μόνο τρία επίπεδα αξιολόγησης της απόδοσης των υποψηφίων και έκρινε ότι ο Καψάλης υπερείχε έναντι των άλλων σε μια γενική συνεκτίμηση 35 40

όλων των στοιχείων που λήφθηκαν υπόψη για την επιλογή.

Όσον αφορά το Σοφοκλέους Ανδρέα, ο οποίος επίσης συστήθηκε από το Διευθυντή για την τρίτη θέση, η Επιτροπή δεν μπόρεσε να υιοθετήσει τη σύσταση, παρά το γεγονός ότι αυτός χαρακτηρίστηκε ως εξαιρετός από τη Συμβουλευτική Επιτροπή και το Διευθυντή στην ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας προφορική εξέταση και ως πάρα πολύ καλός από την Επιτροπή. Αντί του Σοφοκλέους, η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας επέλεξε το Σαββίδη Αιμίλιο, ο οποίος χαρακτηρίστηκε ως εξαιρετός από τη Συμβουλευτική Επιτροπή, ως πολύ καλός από το Διευθυντή στην ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας προφορική εξέταση και ως πάρα πολύ καλός από την Επιτροπή. Η Επιτροπή σημείωσε ιδιαίτερα το γεγονός ότι ο Σαββίδης είναι ο μόνος από τους υποψηφίους που χαρακτηρίστηκαν ως πάρα πολύ καλοί από την ίδια, ο οποίος έχει διετή περίπου πείρα στον ιδιωτικό τομέα σχετική με τα καθήκοντα της θέσης που αποκτήθηκε μετά την απόκτηση του επαγγελματικού του προσόντος και η οποία παρ' όλο που δεν αποτελεί πλεονέκτημα εντούτοις η Επιτροπή θεωρεί ότι προσθέτει στην αξία του υποψηφίου. Συνεπώς η Επιτροπή, συνεκτιμώντας την πιο πάνω πείρα, σε συνδυασμό με τα υπόλοιπα ουσιώδη στοιχεία που λήφθηκαν υπόψη κατά την επιλογή, έκρινε ότι ο Σαββίδης υπερέχει γενικά έναντι των άλλων υποψηφίων και τον επέλεξε για διορισμό.

Τέλος, η Επιτροπή σημείωσε ότι ο υποψήφιος Πατίκκης Γεώργιος, ο οποίος δεν επιλέχθηκε, διαθέτει το πλεονέκτημα που προβλέπεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης. Ο Πατίκκης χαρακτηρίστηκε ως πολύ καλός από τη Συμβουλευτική Επιτροπή, ως καλός από το Διευθυντή στην ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας προφορική εξέταση και ως σχεδόν πολύ καλός από την Επιτροπή. Είναι πρόδηλο ότι γενικά η απόδοση του υποψηφίου αυτού στην προφορική εξέταση τόσο ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής όσο και ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας δεν ήταν καλύτερη των επιλεγέντων. Η Επιτροπή ανέμενε από τον υποψήφιο αυτόν, ο οποίος εργάζεται για χρόνια τώρα στο Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων, να αποδώσει κατά την προφορική εξέταση καλύτερα από τους άλλους υποψηφίους, ενόψει και της μακρόχρονης πείρας του. Αντίθετα, συγκρινόμενος με τους υποψηφίους που επιλέχθηκαν, κρίθηκε ότι υστερεί ουσιαστικά."

Οι λόγοι για ακύρωση που προβλήθηκαν από το δικηγόρο του αιτητή επικεντρώνονται στο παράνομο της σύστασης του Διευθυ-

ντή, στην έλλειψη δέουσας έρευνας και στην έλλειψη αιτιολογίας.

Αναφορικά με τη σύσταση του Διευθυντή, ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι αυτή πάσχει γιατί δεν αναφέρονται τα κριτήρια που συνεκτιμήθηκαν για να καταλήξει ο Διευθυντής στην απόφασή του. Στην απάντησή του στην αγόρευση των καθ'ων που υποστήριξαν ότι δίδονται σαφείς λόγοι για τους οποίους δε συστήθηκε ο αιτητής, είτε ότι εφόσον ο Διευθυντής έδωσε αιτιολογία, τότε σύμφωνα με τη νομολογία το Δικαστήριο ελέγχει τη νομιμότητα της ανεξάρτητα αν η αιτιολογία απαιτείται ή όχι. Στη συνέχεια ο κ. Αγγελίδης επεκτείνοντας την εισήγησή του αυτή ισχυρίστηκε ότι ο Διευθυντής απέτυχε να επεξηγήσει ειδικά γιατί δεν σύστησε τον αιτητή που είχε το πλεονέκτημα, και ότι η σύσταση του βασικά στηρίχθηκε στις εντυπώσεις από τις συνεντεύξεις. Είτε επίσης ότι η εκτίμηση του Διευθυντή αναφορικά με τις επιδόσεις κατά τις συνεντεύξεις δεν προβλέπεται ως εξουσία του ούτε απαιτείται από το Νόμο άρα είναι εξωγενές κριτήριο. Επιπρόσθετα, έρχεται σ' αντίθεση με τα στοιχεία των φακέλων.

Έχοντας υπόψη το περιεχόμενο της σύστασης του Διευθυντή βρίσκω ότι οι πιο πάνω ισχυρισμοί είναι αβάσιμοι για τους εξής λόγους:

Η πλήρωση της θέσης διέπεται από τις πρόνοιες του άρθρου 34 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990, όπως τροποποιήθηκε, (ο Νόμος). Σύμφωνα με τη θέση που υιοθέτησε πρόσφατα η νομολογία, όπου ο Νόμος δεν αναφέρεται σε αιτιολογημένες συστάσεις, (όπως γίνεται στο άρθρο 35(4)), ο προϊστάμενος του τμήματος δεν χρειάζεται να δικαιολογήσει τη σύστασή του. (Βλ. **Παναγιώτης Αριστοτέλους ν. Δημοκρατίας** (1993) 4 Α.Α.Δ. 1957, **Κωνσταντίνος Λοΐζου και Άλλος ν. Δημοκρατίας** (1994) 4 Α.Α.Δ. 1395 και **Ιωάννης Μενελάου ν. Δημοκρατίας** (1994) 4 Α.Α.Δ. 256). Το εξής απόσπασμα από την απόφαση του Δικαστή Αρτεμίδα στην υπόθεση **Ιωάννης Μενελάου ν. ΕΔΥ** (πιο πάνω) είναι σχετικό:

“Η νομολογία μας πάνω στο ζήτημα των αιτιολογημένων συστάσεων είναι τώρα ευθυγραμμισμένη. Όταν δεν γίνεται στο νόμο πρόνοια για αιτιολογημένη σύσταση, ο προϊστάμενος του Τμήματος δεν χρειάζεται να δικαιολογήσει τη σύστασή του. Οι διαφορετικές δε διατάξεις των άρθρων 34 και 35 του Νόμου δεν είναι, κατά τη γνώμη μου, τυχαίες. Το άρθρο 35 καλύπτει την περίπτωση προαγωγής μόνον, όπου όλοι οι υποψήφιοι είναι δημόσιοι λειτουργοί και οι Προϊστάμενοι των Τμημάτων είτε έχουν προσωπική γνώση ή παίρνουν πληροφορίες αναφορικά με την εν γένει απόδοση των υποψηφίων, οι οποίοι, ως εκ της δημοσιοϋπαλληλικής ιδιότητας των, βρίσκονται στην ίδια μοίρα αξιολογή-

5 σης. Αυτό όμως δεν συμβαίνει αναφορικά με τις θέσεις πρώτου διορισμού ή πρώτου διορισμού και προαγωγής, όπου οι υποψήφιοι μπορεί να μην είναι μέλη της δημόσιας υπηρεσίας και επομένως άγνωστοι στον Προϊστάμενο του Τμήματος. Η σύστασή του περιορίζεται τότε στην εντύπωση που σχηματίζει από την προφορική εξέταση των υποψηφίων.”

10 Η κατάληξη του πιο πάνω αποσπάσματος απαντά κατά την άποψή μου τον ισχυρισμό ότι ο Διευθυντής δεν μπορούσε να λάβει υπόψη την επίδοση των υποψηφίων κατά τις προφορικές εξετάσεις. Εν πάση όμως περιπτώσει βρίσκω αβάσιμο τον ισχυρισμό αυτό και για το λόγο ότι ο Διευθυντής αναφέρει στη σύστασή του ότι εκτός από την απόδοση των υποψηφίων κατά την ενώπιον της ΕΔΥ προφορική εξέταση, έλαβε υπόψη τα προσόντα και την αξιολόγηση της Συμβουλευτικής Επιτροπής.

20 Έχω επίσης διεξέλθει το περιεχόμενο των φακέλων που τέθηκαν ενώπιόν μου και δεν έχω διαπιστώσει οποιαδήποτε σύγκρουση του περιεχομένου τους με τη σύσταση του Διευθυντή, άρα ούτε ο ισχυρισμός ότι η σύσταση είναι αντίθετη με τα στοιχεία των φακέλων ευσταθεί.

25 Ο επόμενος λόγος για ακύρωση που προβλήθηκε από τον αιτητή είναι ότι η ΕΔΥ κατέληξε στην επίδικη απόφαση χωρίς να διεξάγει την δέουσα έρευνα παραγνωρίζοντας την υπέροτρα αρχαιότητα, πείρα, προσόντα και αξία του αιτητή. Λέχθηκε επίσης ότι η ΕΔΥ στηρίχθηκε στην παράνομη και παραπλανητική σύσταση του Διευθυντή. Συνυφασμένος με τα πιο πάνω είναι και ο ισχυρισμός ότι η ΕΔΥ ουσιαστικά στήριξε την απόφασή της στα υποκειμενικά συμπεράσματα μιας ολιγόλεπτης προφορικής εξέτασης, ιδίως όταν ληφθεί υπόψη 30 ότι η συνέντευξη είναι δευτερεύουσας σημασίας εφόσον η διεξαγωγή της δεν είναι σύμφωνα με το άρθρο 34(9) επιτακτική.

35 Διαφωνώ με τον ισχυρισμό ότι τα αποτελέσματα των συνεντεύξεων σε θέσεις όπως η παρούσα είναι δευτερεύουσας σημασίας. Μπορεί η διεξαγωγή των συνεντεύξεων να μην είναι επιτακτική αλλά από τη στιγμή που αυτές διεξάγονται πρέπει να δίνεται στα αποτελέσματά τους το ίδιο βάρος όπως στα υπόλοιπα κριτήρια που απαριθμούνται στο άρθρο 34(9). Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι η ΕΔΥ 40 ουσιαστικά στήριξε την απόφασή της στα αποτελέσματα των προφορικών εξετάσεων βρίσκω ότι αυτός δεν ευσταθεί γιατί από τα πρακτικά της επίδικης συνεδρίας προκύπτει ότι η ΕΔΥ δεν βασίστηκε μόνο πάνω στο αποτέλεσμα των συνεντεύξεων, αλλά έλαβε υπόψη και συνεκτίμησε τα κριτήρια που απαριθμούνται στο άρθρο 34(9). Όσον

αφορά τη σημασία των συνεντεύξεων σε θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής παραπέμπω στην απόφαση του Δικαστή Κούρρη στην υπόθεση **Σάββας Χριστοφίδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας** (1993) 4 Α.Α.Δ. 307 όπου στη σελίδα 312 ειπώθηκε:

5
 “Σύμφωνα με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, σε υποθέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής, όπως η παρούσα υπόθεση, μπορεί να δίδεται περισσότερη βαρύτητα στην εντύπωση που δημιουργούν οι υποψήφιοι στις συνεντεύξεις, οι οποίες συνιστούν τρόπο διαπίστωσης της καταλληλότητας των υποψηφίων, δεδομένου ότι, σε αντίθεση με τις περιπτώσεις θέσεως προαγωγής, δεν υπάρχουν ενώπιον της ΕΔΥ άλλα στοιχεία όπως είναι οι εμπιστευτικές εκθέσεις. Οι συνεντεύξεις προσφέρουν μια εικόνα για την προσωπικότητα και την ικανότητα των υποψηφίων (Βλέπε **Public Service Commission ν. Potoudes & Others** 15 (1987) 3 C.L.R. 1591, στις σελίδες 1597-1598 και **Κλέαρχος Μιλτιάδους κ.ά. ν. Δημοκρατίας** (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318).”

20
 Δεν συμφωνώ ούτε με τον ισχυρισμό ότι η ΕΔΥ υιοθέτησε τη σύσταση του Διευθυντή χωρίς να ερευνήσει η ίδια το θέμα και χωρίς να ασκήσει τη δική της διακριτική εξουσία. Όπως προκύπτει από τα πρακτικά, η ΕΔΥ διαφώνησε με το Διευθυντή ως προς την επιλογή του Σοφοκλέους Ανδρέα και προχώρησε να επιλέξει το Σαββίδη Αιμίλιο. Το γεγονός ότι η ΕΔΥ δεν επέλεξε τον αιτητή τον οποίο δεν σύστησε ο Διευθυντής δεν σημαίνει ότι η ΕΔΥ υιοθέτησε τη σύστασή του, χωρίς περαιτέρω προβληματισμό και χωρίς να διεξάγει τη δέουσα έρευνα. Ο προσωπικός φάκελος και ο φάκελος των ετήσιων εμπιστευτικών/υπηρεσιακών εκθέσεων του αιτητή όπως και οι αιτήσεις των ενδιαφερομένων μερών ήταν ενώπιον της ΕΔΥ και ελλείπει οποιασδήποτε ένδειξης περί του αντιθέτου, τεκμαίρεται ότι το περιεχόμενό τους λήφθηκε υπόψη. Η αξία, τα προσόντα, η αρχαιότητα καθώς και η πείρα του αιτητή τόσο στο Τμήμα όσο και στον ιδιωτικό τομέα ήταν όλα καταχωρημένα στους φακέλους και λήφθηκαν υπόψη από την ΕΔΥ.

35
 Κατά συνέπεια κρίνω ότι ούτε ο δεύτερος λόγος για ακύρωση που πρόβαλε ο αιτητής έχει τεκμηριωθεί και ως εκ τούτου απορρίπτεται.

40
 Τέλος, ο αιτητής ισχυρίστηκε ότι δεν δόθηκε ειδική αιτιολογία για την παραγνώριση του πρόσθετου προσόντος του και ότι η ίδια η επίδικη απόφαση είναι ανατιολόγητη.

Σύμφωνα με τον κ. Αγγελίδη η ΕΔΥ δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει ως ειδική αιτιολογία τα αποτελέσματα των συνεντεύξεων.

Είπε επίσης ότι το γεγονός ότι ο αιτητής υπηρετούσε στο Τμήμα απέβη στο τέλος καταστρεπτικό γι' αυτόν γιατί η ΕΔΥ θεώρησε ότι όφειλε να αποδώσει καλύτερα από τους άλλους που δεν είχαν το πρόσθετο προσόν. Δεν συμφωνώ με την πιο πάνω εισήγηση. Η ΕΔΥ δεν έκρινε τον αιτητή πιο αυστηρά από τα ενδιαφερόμενα μέρη και ούτε ανέμενε περισσότερα απ' αυτόν. Εκείνο που κατά τη γνώμη μου εξάγεται από το σχετικό πρακτικό είναι ότι ο αιτητής παρόλη την πείρα που απέκτησε από την υπηρεσία του στο Τμήμα δεν κατάφερε να αποδώσει στο ίδιο επίπεδο με τα ενδιαφερόμενα μέρη και το γεγονός αυτό μπορεί κατά την άποψή μου να θεωρηθεί ως ειδική αιτιολογία για την παραγωγή του πλεονεκτήματος που κατέχει ο αιτητής.

Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι για τον Σαββίδη η διετής πείρα που στον ιδιωτικό τομέα του εξασφάλισε τη θέση ενώ για τον αιτητή δε λήφθηκε υπόψη η πενταετής πείρα του στον ιδιωτικό τομέα και η εξαετής στο δημόσιο, παρατηρώ εν πρώτους ότι ο λόγος για τον οποίο δόθηκε ιδιαίτερη σημασία στη διετή πείρα του Σαββίδη στον ιδιωτικό τομέα, ήταν επειδή αποκτήθηκε μετά την απόκτηση του επαγγελματικού προσόντος. Η πείρα του αιτητή στον ιδιωτικό τομέα (Ανώτερος Λέκτορας στο Frederick Polytechnic (Λογιστική Οικονομία και Διεύθυνση)) αποκτήθηκε σε περίοδο πριν την απόκτηση του επαγγελματικού του προσόντος. Η αξιολόγηση και εκτίμηση των προσόντων των υποψηφίων εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του διοικητικού οργάνου και το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει εκτός αν η διοίκηση έχει υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής της ευχέρειας γεγονός που δεν έχει διαπιστωθεί στην προκειμένη περίπτωση.

Όσον αφορά την επίδικη απόφαση κρίνω ότι αυτή ήταν δεόντως αιτιολογημένη. Η ΕΔΥ όπως προκύπτει από το εκτενές απόσπασμα των πρακτικών που παράθεσα πιο πάνω αιτιολόγησε την επιλογή του καθενός από τα ενδιαφερόμενα μέρη ξεχωριστά όπως επίσης και την απόφασή της να μην επιλέξει τον αιτητή.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Δεν εκδίδεται διάταγμα για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.